

Aleg. 178.

Sprawozdanie

komisyi prawniczej o piśmie c. k. sądu powiatowego w Zbarażu z dnia 23. października 1889 l. 2304, domagającego się uchylenia nietykalności poselskiej ks. Mikołaja Siczyńskiego.

Wysoki Sejmie!

Przed wyborami do Sejmu krajowego, a w szczególności przed prawyborami, wrzała walka wyborcza we wsi Czernichowcach, gdzie ks. Mikołaj Siczyński jest proboszczem; jedna i druga strona chciała to uzyskać, aby z prawyborów wyszli wyborcy im przychylni. Posadzono ks. Mikołaja Siczyńskiego, że swoich parafian przestrzegał, aby takich wyborców nie wybierali, którzyby na panów głosowali, bo panowie będą dążyć do przywrócenia napowrót pańszczyzny, że panowie zażądają takiej ustawy, wskutek którejby swoje grunta gorsze z lepszymi z włościanami zamienić mogli, w końcu, że ks. Mikołaj Siczyński namawiał swoich parafian, aby na robotę do dworu, a mianowicie do koszenia siana niewychodzili, bo zapłata 18 lub 20 ct. jest za niską, więcej sobie odzieży zużywają przy robocie, niż zarobią, a skoroby roboty zaprzestali, a dworowi siano zgniło, musiałby dwór im dawać wyższą płacę lub za robotę oddać połowę siana.

Te posądzenia doszły do c. k. starosty w Zbarażu, który przesłuchawszy kilku świadków na terminie pod dniem 13, 14 i 18 czerwca 1889, odesłał protokoły dotyczące c. k. prokuratury państwa w Tarnopolu.

Na podstawie tych protokołów c. k. prokuratora państwa w Tarnopolu wniosła do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu pod dniem 27. czerwca 1889 l. 2391 żądanie urzędowania tegoż sądu przeciw ks. Mikołajowi Siczyńskiemu w kierunku występków z §. 302 u. k. art. IV. ustawy z 17. grudnia 1862 (nr. 8 dz. u. p. z 1863) i wreszcie w kierunku przekroczenia z §. 3. ustawy z 7. kwietnia 1870 (nr. 43 dz. u. p.).

Po przeprowadzeniu dochodzeń sądowych na miejscu w Czernichowcach w dniach 28, 29, 30 czerwca i 1. lipca 1889 i po wysłuchaniu samego ks. Mikołaja Siczyńskiego, ograniczyła c. k. prokuratura państwa w Tarnopolu swoje żądanie i zażądała od c. k. sądu powiatowego w Zbarażu urzędowania przeciw ks. Mikołajowi Siczyńskiemu w kierunku przekroczenia z §. 3. ustawy z 7. kwietnia 1870.

Wezwanie z c. k. prokuratury państwa w Tarnopolu do c. k. sądu powiatowego w Zbarażu, wystosowane zostało pod dniem 14. lipca 1889, a dopiero pod dniem 13. października 1889 l. 2304 wniósł c. k. sąd powiatowy w Zbarażu do Wysokiego Sejmu prośbę o uchylenie poselskiej nietykalności ks. Mikołaja Siczynskiego w celu doręczenia mu pozwu i pozwolenia na przeprowadzenie przeciw niemu rozprawy głównej. Pismo to nadeszło do Wysokiego Sejmu 15. listopada b. r.

Komisji prawniczej nie może być zadaniem wchodzić w treść sprawy sądowej; to tylko tutaj wspomni, że przekroczenie, o które przeciw ks. Mikołajowi Siczynskiemu rozprawa ma być przeprowadzona, nie jest takim czynem karygodnym, wskutek którego ks. Mikołaj Siczynski utracił prawo uczestnictwa w sejmie (§. 1. Ust. z 17. stycznia 1874 nr. 8. D. u. k. i §. 17. Statutu kraj.)

Ponieważ jednakże c. k. sąd powiatowy w Zbarażu z własnej przyczyny tej rozprawy przed rozpoczęciem sesji sejmowej nie przeprowadził, mając do tego czas od 15. lipca do 10. października 1889, ponieważ sesja sejmowa terazniejsza już długo nie potrwa, a c. k. sąd powiatowy w Zbarażu będzie miał dosyć czasu po zamknięciu tegorocznej sesji przeprowadzić rozprawę główną w tej sprawie, sprawa ta nie może być uważana za nagłą, gdyż wskutek tego ks. Mikołaj Siczynski już był w kierunku przekroczenia mu zarzuconego przesłuchany, więc i obawa o zarzut przedawnienia odpada, i zgoła nie ma żadnej przyczyny, aby posła ks. Mikołaja Siczynskiego pozbawiać go jego działalności sejmowej, przeto komisya prawnicza jest zdania, że Wysoki Sejm nie powinien się przychylić do żądania c. k. sądu powiatowego w Zbarażu.

Komisya prawnicza wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm nie przychylił się do żądania c. k. sądu powiatowego w Zbarażu z dnia 13. października 1889 do l. 2304 o uchylenie nietykalności poselskiej ks. Mikołaja Siczynskiego i zezwolenie na przeprowadzenie przeciw temu rozprawy głównej w kierunku przekroczenia z §. 3. ustawy z 7. kwietnia 1870 nr. 42 D. u. p.

We Lwowie dnia 16. listopada 1889.

Zoll,
przewodniczący.

Żywicki,
sprawozdawca.